

nýmu i svatému Prokopu.² Zde na Slovanech žili v Emmauzích k cyrilské zástce glagolická, pontifikální čtení obsahující, připojena, a celý

Иеронима и Прокопія.² Здѣсь у Словянъ или въ Эмаузѣхъ кирилловскоѣ части присоединена глаголическая, содержащая чтеніе первосвященническое; потомъ ру-

»Idem Abbas (Diethardus) libros, quos non invenit loco sibi commisso, præter *slavonicos*, ipsemet nocte et die immenso labore conscripsit« etc.

² Dne 19. listopadu 1347 vydal císař Karel IV. základní list na založení kláštera benediktinského pro Slovany na předměstí pražském ke cti slovanským svatým Cyrillu, Methodu, Vojtěchu a Prokopu, pak svatému Jeronýmu, poněvadž tento, jak se tehdy za to mělo, bibli z hebrejského v slovanský jazyk přeložit měl. Karel nařídil, aby se v tomto klásterě mše, písně, hodiny i všechny služby boží, jakož to papež Klement VI. byl potvrdil, i jakož ve slovanských zemích za obyčej mají, vždy v slovanském jazyku držely. Ku konci listiny té prosí nástupníky své i napomíná je velmi přísně, aby nic neměnili, i kdyby se přece opovážili jinaké činiti, na toho hněvu božího žádá. Dne 23. srpna 1348; 18. a 20. ledna, pak 1. a 20. listopadu 1349; 15. a 17. listopadu 1350; 28. února 1351; 13. ledna a 1. listopadu 1352 rozmnožoval důhody již platy a dědinami, a dne 26. srpna 1356 nadal rotní důhod deseti hriven pro již pisaré, aby pro klášter ustavičně knihy v slečtém jazyku slovanském (*nobilis linguæ slavonicæ*) psal i přepisoval. Dne 23. března 1372 ve středu po veliké noci odebral se slavně Karel se synem svým Václavem v královské ozdobě, v průvodu Václava vévody i volence saského, Jana arcibiskupa i volence mohučského, arcibiskupův pražského i ostréhmského, biskupův metelského, augspurského, parížského i Neuburského, vévody opolského i jiných knížat světských v nové město pražské, a dal slovanský klášter arcibiskupu pražskému co nejslavněji posvětit. Na vše to jsou listi-

² 19го ноября 1347 императоръ Карлъ IV. выдалъ закладную грамоту на основаніе бенедиктинскаго монастыря для Словянъ въ пражскомъ предмѣстіи въ честь словянскихъ святыхъ Кирилла и Меодія, Войтъха и Прокопія, а потомъ св. Иеронима; ибо послѣдній, какъ тогда полагали, перевелъ библію съ еврейскаго на словянскій языкъ. Карлъ повелѣлъ, чтобы въ этомъ монастырѣ обѣдня, пѣніе, часы и все богослуженіе всегда совершалось на словянскомъ языкѣ такъ, какъ это утвердилъ папа Климентъ VI. и какъ обыкновенно исправлялось оно въ словянскихъ земляхъ. Въ концѣ этой грамоты онъ проситъ своихъ преемниковъ и со всею строгостію увыщаваеъ не измѣнять ничего, и чтобы омыслился сдѣлать напротивъ, того предаеъ божьему гнѣву. 23. августа 1348; 18. и 20. генваря, потомъ 1. и 20. ноября 1349; 15. и 17. ноября 1350; 28. февраля 1351; 13. генваря и 1. ноября 1352 умножалъ ихъ доходы. подарками и имѣніями; 26. августа 1356 положилъ годовой доходъ по десяти гривнѣ ихъ писарю, чтобы онъ постоянно писалъ и переписывалъ для монастыря книги на благородномъ языкѣ словянскомъ (*nobilis linguæ slavonicæ*). 23го марта 1372 въ среду послѣ свѣтлаго воскресенія удалился славный Карлъ въ Новгородъ пражскій съ своимъ сыномъ Вячеславомъ въ царственномъ украшеніи, въ сопровожденіи воеводы и курфирста саксонскаго Вячеслава, архіепископа и курфирста майнцаго Іоанна, архіепископа пражскаго и грайскаго, епископовъ иеп-